

Nr 697

Av herrar Björkman och Wennerfors, om inrättande av samarbetsnämnder för att underlätta invandraranspassning.

Den årliga nettoinvandringen under sextiotalet har varit omkring 20 000 människor och långtidsprognosen räknar med ett optimalt befolkningstillskott genom invandring under den närmaste tioårsperioden av 10 000 invandrare om året.

Den nyanlände invandrarens första intryck av Sverige och av svenskarna är mycket viktigt. De första kontakterna med svensk administration och med dess ämbets- och tjänstemän kan bli avgörande och grundlägga en negativ attityd för all framtid. På grund av oftast bristande språkkunskaper blir dessa kontakter mödosamma för båda parter: Invandraren, som behöver samhällets service eller myndigheters tillstånd av skilda slag, saknar kännedom om den svenska administrationsapparaten, och berörda tjänstemän — särskilt på det lokala planet — har bristande kunskap om invandrarens värderingar, tänkesätt och normer samt kan inte dennes språk. Stora svårigheter och även betydande rättsförluster för invandrarna kan därigenom uppkomma. För att grundförutsättningar skall kunna skapas för invandrarans inlemmande i vårt samhälle, måste våra sociala institutioner och tjänstemän, som betjänar denna samhällssektor, besitta god kunskap i hithörande frågor.

Erfarenheterna visar att invandrarens deltagande i ett internt samfundsliv förebygger missanpassning. Gruppernas egna organisationer och deras ledare kan ge främlingen nyckeln till det nya samhället genom att dela med sig av egna kunskaper. Det har visat sig att flera minoritetsgrupper bedriver framgångsrik rådgivande verksamhet i egen regi. Ett förtroendefullt samarbete mellan de ansvariga myndigheterna och minoriteternas organisationer garanterar dels att minoritetsgruppen omfattar och förmedlar en positiv attityd till det nya samhället och dels kan de berörda tjänstemännen inhämta erforderliga kunskaper i minoritetsfrågor från säkert källa.

Vid länsarbetsnämnderna, och i förekommande fall även lokalt, bör samarbetsnämnder tillsättas, bestående av representanter för myndigheter, företrädare för inom länet bosatta större minoriteters representativa organisationer och arbetsmarknadens parter. Dessa nämnder utgör rådgivande

organ med uppgift att bistå berörda myndigheter i deras arbete med invandrarnas anpassningsproblem.

Med stöd av det anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att Kungl. Maj:t måtte uppdraga åt arbetsmarknadsstyrelsen att vid berörda länsarbetsnämnder och i förekommande fall även lokalt låta tillsätta samarbetsnämnder med representanter för myndigheter, företrädare för större minoriteters representativa organisationer och arbetsmarknadens parter.

Stockholm den 26 januari 1968

Folke Björkman (h)

Alf Wennerfors (h)
